

Vassula fő előadása az Igaz élet Isteneben

Ökumenikus Nemzetközi zarándoklaton Görögországban (2019.)

Születésünkkor a szívünk Isten nagyszerű szeretetéből teremtett, azért, hogy ezt az Isteni szeretetet visszaadjuk Neki. A szívünk a kezdetektől telve van egyedül Isten jelenlétével, aki a Világosság. Tökéletes. Olyan kimondhatatlan módon teremtett, hogy képes legyen megőrizni Isten nagyszerű szeretetét, és az Ő jelenlétének édességét. Sajnos, ahogy telik az idő, és ahogy öregsünk, tüskék és tövisek kezdenek nőni benne, amíg ki nem lyukasztják, és mint egy behegesztett ciszterna elkezd elveszíteni tartalmát és az Isteni Szeretetet, és Isten Jelenlétét is, ami benne volt. A tüskék a világ aggodalmai, a bűnök és a gazdagság csábítása, ami perforálja a szívet, és kiszárítja az Életet, ami tavaszt adna.

És így elkezdünk Istentől, minden jónak Forrásától elidegenedni. Bárki, aki igazán és őszintén küzd azért, hogy Isten kegyelméből részesüljön, képes lesz független maradni ettől a világtól, és nem veszíti el a Fenséges Létezőt, aki kezdettől fogva ott van a szívében.

Isten, ezekben a Végső Időkben, olyan sokféle Jelben kinyilvánítja Magát, és istenképiségre hív minket, arra hív, hogy úgy szeressük Őt, ahogy Ő szeret minket. Egyenlőséget kér tőlünk a szeretetben. Szeretetet a Szeretetért. A szeretet egyenlőségét kér, mely legyőzi a Halált. A szeretet soha nem hal meg, a szeretet által ismerjük meg Istenünket, mint a Legfenségesebbet.

Az a kérdés, hogy honnan tudjuk olyan mértékkel szeretni Istent, mint amennyire Ő szeret minket? Isten maga a Szeretet. Mi nem tudjuk viszonzni Isten irántunk való szeretetét, mert Ő a Szeretet Végtelen Óceánja. Ezért a Kegyelemtől kellene függünk, mivel Istennek semmi sem lehetetlen, mert a Szent Egy, aki felülmúlja a mennyet és a földet, Ő tud segíteni nekünk megőrizni az isteni Szeretetet az Ő kegyelmén keresztül, és megszabadít testi/világi érzelmektől és csábításoktól, melyek halált hoznak rájuk, megsemmisítve a gonosz cselekedeteit és pótolja azokat Nyugtató Fénnyel. Isten, aki Abszolút, belénk fogja oltani a vágyat azután, hogy imádjuk Őt, a vágyat, hogy állandóan Benne éljünk, Őbenne, aki az Élet, a vágyat, hogy elárasszon Édes Fénnyel, a vágyat, hogy az Ő Illatát lélegezzük be folyamatosan és ébren tartsuk magunkban az Ő Szeretetének lángját. És ebben a közelségben Belé oltódunk.

Egy Istennel töltött élet valójában egy kontempláció az Isteniről, befogadni a kimondhatatlan áldásokat, melyek felülmúlják az értelmet és a megértést, hogy aztán az evilági örömök egyszerűen elveszítik az értéküket, mert a Mindenható ahelyett átítat minket az Élet vizével, felemel minket a harmadik mennyországig. Már most létezik a Paradicsom, egybefonódva az Istennel. Azután, belemerülve az Istenbe, egyetlen vágyunk lesz csak, hogy szüntelenül odaadjuk a saját egónkat az Ő Akaratának, miközben Isten is odaadja saját Magát szüntelenül nekünk.

A kérdés az: Ezt olyan nehéz megérteni, hogy mi egyetlen Forrásból származunk, az Isteniből? Habár különbözőek vagyunk, alakra, színre, hagyományainkban, hitünkben és kultúránkban. Hogyan lehetséges, hogy olyan könnyen elfelejtjük, ki az, aki az Életnek ugyanazt a lehetőséget lehelte belénk, mint az összes többi létezőbe?

Példa kell hogy legyünk másoknak, megmutatva, hogy az emberek **tudnak** békében és harmóniában élni, **és ki tudnak** egymással engesztelődni. **Meg kell tanulnunk irgalmasnak lenni és megbocsátani.** Valóban tudunk egységben lenni és ki tudunk egymással engesztelődni? Igen! Igen, tudunk egyesülni

feltéve, ha megtanulunk szeretni

és emlékeztetjük magunkat az isteni származásunkra. Emlékeztetjük magunkat arra, hogy mit mondott Jézus a tanítványainak: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szeretlek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn13,34-35)

Emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy váljunk az élő Isten Képmásává, akiben a bűnnek, az előítéletnek, a bosszúváagnak, a gyűlöletnek nyoma sem volt.

Így képesek leszünk egységben élni, könyörületben összeforni, és az értelem, a lélek békéjében együtt lenni. Szent Pál mondja a szeretetről és a békéről: „A szeretet tart meg benneteket tökéletes egységben.”

Tehát miután átadtuk a szabad akaratunkat Istennek, Isten képes lesz minket tökéletesíteni Magával az Isteni Szeretet egységében. Csak az Isten az, aki össze tud minket hozni a gyermeki szeretetben és az Isteni egységben, kitérve szívünket, hogy még többet be tudjunk fogadni Belőle, hogy Ő jobban be tudjon fogadni minket, és még jobban oda tudja adni Magát nekünk, hogy mi odaadjuk neki a teljes valónkat. Ebben a körforgásban mi csak visszaadjuk Istennek mindazt, ami már úgymint az Övé.

Az Isteni Szeretet fő erény, mert a szeretetből ered minden más erény. A Szeretet az Igazságban való életet jelenti. Minél nagyobb a Szeretet ajándéka, annál jobban megismerjük Istent. Minél lelkesebb Isten iránti szeretetünk, annál lelkesebbek az imádságaink. Minél tökéletesebb a szeretetünk, annál szentebb az életünk...

Ha Istenbe „csomagoljuk” cselekedeteinket és gondolatainkat, minden isteni lesz. Ezentúl az egész ragyogó valónkat és lelkünket Isten fogja éltetni. Ez lesz a kezdete az új életünknek Istenben. Eltelünk majd az Isteni Szeretettel... és Isten, miután meghódította szívünket, hogy egyedül Neki éljünk, folyamatosan növelni fogja szeretetünket, áldott létünk szimbólumát. A tökéletes Isteni egység szimbólumát. Annak jelét, hogy megízleltük az Életet.

Azután a Mindenható a mi Zsoltárunk verse lesz, az Arany Fénysugár a szemünkben, a mi Igazi Menyegzős Ruhánk. A mi Nyugalmunk és Pihenésünk. Ő lesz a mi bizalmas Társunk és lelkünk Illatos Fuvallata.

Ójőjj! Te, aki még e pusztaságban bolyongsz, és azt mondod: „Meváltómat kerestem, de nem találtam meg.” Találj Rám kedvesem a szív tisztaságában, amikor érdeklődés nélkül szeretsz Engem! Találj Rám szentségben, abban a Rám hagyatkozásban, amelyet kérek tőled! Találj Rám Törvényeimet megtartva! Találj Rám, amikor a rosszat jóval viszonzod. Találj Rám a szív egyszerűségében! Ne vétekezz többet! Ne tégy több rosszat, hanem tanulj meg jót tenni! Keresd az igazságosságot, segítsd az elnyomottat, hadd ujjongjon ez a pusztaság! Langyosságod váljon égő lánggá! Hagyd el közömbösségedet, és légy buzgó! Mindezt úgy tedd, hogy azt mondhasd: „Kerestem Meváltómat és megtaláltam. Egész idő alatt közelemben volt, de sötétségemben nem láthattam Őt. Dicsőség Istennek! Áldott legyen a mi Urunk! Hogyan is lehettem ilyen vak? Akkor majd emlékeztetni foglak, hogy tartsd meg és értékelj Tanításomat, hogyan élj.” (1991. június 17)

Ez az üzenet rávilágít arra, hogy a bűn megakadályoz minket abban, hogy érezzük Isten jelenlétét. Tehát csak a bűnbánat által születhet az ember újjá és láthatja meg Istent.

Tehát összefoglalva: ahol az Isten, ott van szeretet, irgalom és béke. Végül, aki az Istenért él, az Istennel fog élni az Örökkévalóságban is. És Isten eltakarja őt a halhatatlanság sugarában...

Vassula